



dervaze

*Simsiyah sayfaların ardındayız *Rengarenk*

Fikir
Sanat ve Edebiyat

Mart . 2019

.1



*Ya gerçekten kaybolduk

Ya da hiç bulamadık kendimizi

Editör

Mehmet Emin ÜNLÜ

Dervaze Ekibi

Mustafa ARAN

Yasin Murat KOCABIYIK

Tarık GÜMÜŞ

Muhammed Ali ŞAHİN

Recep HANÇER

Osman Kemal TUNALI

Burak AKYÜZ

Ali Furkan ORÇUN

Sayımıza Renk Katanlar

Ali Can KAYA

M. Hamdi KOZAN

Burhan YEMİŞ

Yakup ÖZKARAALP

Fatma GÜREL

Adem GÜMÜŞ

Talha GÜMÜŞSU

İletişim

E-posta: dervaze.dergisi@gmail.com

Instagram: @dervaze_

Tel: 0(553) 697 44 07
0(546) 237 44 67

Kapak Sözü: Tarık Gümüş

ÖNSÖZ

Birer yaprağız henüz dalında duran.
Bir parça bulut gökyüzünü süsleyen...
Bir nokta kadarız belki Őu koskoca dünyada.
Ama bir cümleyi bitirecek kadar kudretliyiz.
Ve üç nokta saklı adımlarımızda. Bir de bitmeyen
“yeni bir cümle kurma hayali” her dem aklımızda...

Hayatın dervazesinden (kapı) girdiğimizden beri
bir tohum misali edeple düşebilmek oldu niyetimiz
edebiyat denilen Őu sırlı toprağı.
Simsiyah bir harf yüksekliğinden bakmak sayfalara...
“Bir işe yarayalım” cümlesi hiç düşmedi yani ağızımızdan.
Yunus’un diyarında Türkçe’nin burukluğunu soluyan gençler olarak
yola koyulduk, bir Cahit Zarifoğlu bir Erdem Beyazıt
bir Mehmet Akif İnan edasıyla...

Kundağı, biraz da sayfalara sarılı, öylesine bir hevesle
dergimizin ilk sayısını çıkardık ve sizlere ulaştırdık.
Bir hayalimiz daha parladı sönmeden.
Bunun anlatılmaz heyecanı ve mutluluğı
yansıtmakta Şimdi yüzümüze.

*Oysa esgeçilir önsözler ama bu son satırlara gelmiş olmanız sizi
müstesna kıldığı kadar bizi de ziyadesiyle sevindirmiştir bilesiniz.
İşte bunun için siz en az bu dergi kadar mükemmelsiniz, işte bu yüzden
sonsuz teşekkürler...

Şimdi ateşe bir çay koyalım ve edebiyat dünyasında kaybolalım...
İYİ OKUMALAR

DERVAZE

*dergimizi çay içerken
sadece okumak için kullanın :)

Neler Var?

4-5 Haberler

12-13 Karikatürler

6 Düş Penceremin Aynası

14 Düşünmeyi Düşünmek

7 Zahmet ve Rahmet

15 Bir Dervaze Polisiyesi

8 Müslümanın Ayak Sesleri

16 Bilim-Teknik

10 İlk Heyecan

18 Şükür

11 Deklanşör Mirasçıları

19 Cahildim Okumuş Bakışlara

TÜRKİYE'DE BİR İLK...

Geçtiğimiz hafta; Prof. Dr. Ömer Dinçer AİHL'de Karaman Valisi Fahri Meral, Karaman Millî Eğitim Müdürü Mevlüt Kuntoğlu ve Karaman Milletvekili Selman Oğuzhan Eser'in katılımları ile Prof. Dr. Fuat Sezgin Bilim Merkezi'nin açılışı gerçekleştirildi.

Bilim merkezinde; Stem Kodlama ve Robotik Laboratuvarı, Bilime Yön Veren İslam Bilginleri Atölyesi, 3D Tasarım Atölyesi ve Türkiye'de bir ilk olan Sanal Gerçeklik Arapça Dil Sınıfı bulunmaktadır.

Bilim merkezinde belirli tarihlerde profesyonel mühendisler tarafından Karaman'ın farklı okullarından gelen öğretmen ve öğrencilere kodlama, robotik, dron, sanal gerçeklik ve 3D tasarım alanlarında eğitim verilmektedir. Aynı zamanda Arapça Dil Sınıfı ile hazırlık sınıfı öğrencilerine dil eğitimi verilmektedir.



Dünyanın En Sağlıklı Ülkesi İspanya, Türkiye ise 51'inci Sırada

Bloomberg tarafından hazırlanan En Sağlıklı Ülkeler Endeksi'nde, İspanya ilk sırada yer aldı.

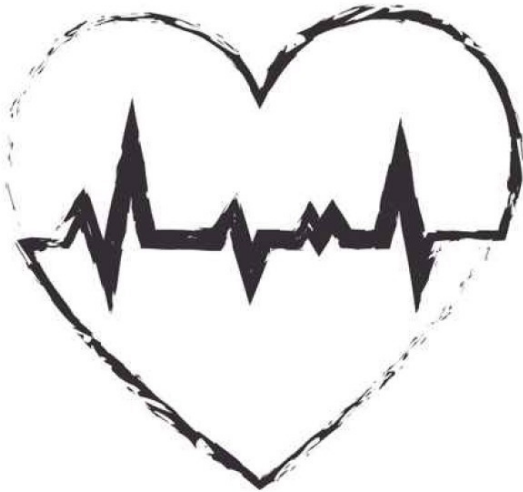
Ortalama yaşam beklentisi, çevresel faktörler, sigara kullanımı ve obeziteyle mücadele gibi farklı kriterlere göre hazırlanan ve 169 ülkeyi kapsayan listede, Türkiye 51'inci oldu. Türkiye 2017'deki ilk listede 54'üncü sıradaydı.

2019 Endeksi'nde ilk 10'da ağırlıklı olarak Avrupa ülkeleri yer aldı. Asya'nın en sağlıklı ülkesi olarak Japonya'nın yanı sıra Avustralya ve İsrail de ilk 10'a girdi.

Birleşmiş Milletler verilerine göre İspanya, en yüksek yaşam beklentisine sahip Avrupa Birliği ülkesi.

İspanya'da ortalama yaşam beklentisinin 2040'a kadar 86 yıla çıkması bekleniyor. Bu durumda İspanya bu alanda dünya lideri olacak. İspanya'yı Japonya, Singapur ve İsviçre'nin izleyeceği tahmin ediliyor.

BBC News Turkish



İsveç'te Çöpler Tükendi

Geri dönüşüm; güneş enerjisi ve daha birçok sürdürülebilir uygulamada tüm ülkelerin başını çeken İsveç, şaka gibi bir sorunla karşı karşıya. Elektrik ve ısınma ihtiyaçlarının büyük kısmını çöplerden elde eden ülkede çöpler tükendi.

250.000'in üzerinde evin elektrik ve ısınma ihtiyacını çöplerin yakıt olarak kullanılmasından sağlayan İsveç hükümeti, ülkede üretilen çöpten daha büyük kapasiteli çöp dönüştürme tesisine sahip.

Eurostat'ın verilerine göre İsveç'te bulunan evlerden çıkan çöplerin sadece %1'i çöplüklerde kalıyor. Bu oran, diğer Avrupa ülkelerinde %38 dolaylarındadır. Geri kalan kısım ya geri dönüşüme uğruyor ya da gübre olarak kullanılıyor.

İsveç'teki güç santrallerinin büyük bir kısmı çöpleri yakıt olarak kullanıyor. Ancak ülkede çöplerin tükeniyor olması, daha doğrusu yeterince çöp üretilmiyor olması, İsveç'i zora sokuyor. Bu durum da İsveç'i komşusu Norveç'ten çöp ithal etmek durumunda bıraktı. Aslında bu yeni bir olay değil. İsveç bir süredir Avrupa'dan, özellikle de Norveç'ten yılda yaklaşık 800.000 ila 850.000 ton çöp ithal etmekteydi. Bu çöplerin büyük bir kısmı komşusu Norveç'ten geliyor.

Hem de İsveç, bu ithalattan para da kazanıyor, çünkü Avrupa standartları dahilinde çöplerinden kurtulmak isteyen Avrupa ülkeleri, İsveç'in çöplerini alması için para ödemekten çekinmiyor! 9.5 milyon nüfuslu ülkede çıkan atıkların yalnızca %4'ü geri dönüşmez durumda. Vatandaşların geri dönüşüm konusunda bu denli duyarlı olması da İsveç'in yakıt olarak kullanabileceği çöpün tükenmesindeki ve komşu ülkelerin çöpünü geri dönüştürür hale gelmesindeki ana etken.

Mevcut senaryoda Norveç, İsveç'e fazla çöplerini yok etmesi için para ödüyor. İsveç de üzerine para alarak elde ettiği bu çöpleri geri dönüştürerek vatandaşlarına elektrik ve ısınma sunuyor. Çöplerin yanmasından çıkan ısı, binaların ısınması ve elektrik üretiminde kullanılabilir. Üstelik sanılanın aksine, gelişen teknoloji yardımıyla çöplerden çıkan gazlardan etkili bir biçimde kurtulmaları mümkün oluyor. Hatta İsveç, bu zararlı gazları önlemek konusunda öylesine başarılı ki, gaz salımları konusunda en düşük düzeylere sahip ülkeler arasında bulunuyor.

Yani İsveç, hiçbir çevre kirliliğine neden olmaksızın hem elektrik ve ısınmayı bedavaya getiriyor hem de çöplerden kurtulmayı başarıyor. Bir de üzerine para kazanıyor.



DÜŞ PENCEREMİN AYNASI

Biliyorum
 Yeni bir gün doğacak birazdan
 Bir başka renk ile...
 Yönünü şaşırılmış bir saat gibiyken
 Yapayalnız bırakan
 Siyahın ardından...
 Güneşe kanacak yine mahmur gözlerim
 Kırılacak belki ağızındaki zincirler
 Bir tebessüm belirecek solmuş yüzümde
 Yüreğimi bölerken hislerim
 Belki çürüyecek karanlık, düşlerimde
 Zihnime soğuk bir ilham ağıyor
 Zaman hem kör hem sağır yalvarışıma

Düş penceresinden bakarken
 Kül olmadan sönmelerime
 Bir yaprak daha düşecek
 Şu yalan ömrümden
 Kendimi ararken bu ıssız şehirde
 Bembeyaz bir sayfanın hayali
 Bir karanlık yapboz misali
 Serilecek gözlerimin önüne

Bıçak olup deşecek yaralarımı
 Bütün yazılanlar ve yazamadıklarım
 Kızıla boyayacak kanatlarını
 Kafesimin aynasında göreceğim kendimi
 Bir şiir daha yazacağım sonra
 Parmaklıklar arkasında
 Buğulu gözlerimi kapatan
 Sonu gelmeyen cümleler
 Dökülüyor hep defterime
 Yine aynı çırpınış
 Yine aynı hengâme

Yeni bir gün doğacak birazdan
 Aynı renkle dokuyacak zaman, sonumu
 Âhir ömrümü bölen son nefesimin ardından
 Kulaklarda yankılanan sesler duyulacak
 Bir salânın ortasında
 Saklı duran adımları

BİLİYORUM...



ZAHMET VE RAHMET

Bir peygamber düşünün, daha doğmadan babasını kaybetsin; 6 yaşında annesini. Çok belli değil mi çileli bir yolun başlangıcında olduğu? Hem de bu peygamber alemlere rahmet olarak gönderilen Sevgili Peygamberimiz olsun. Yetim büyüyen bir rahmet. Acaba bundan nasıl bir mesaj çıkarmalıyız?

Sonra Rahmet Peygamberi'nin hayatını düşünüyorum; çektiği onca çileyi, O'nu taşıyanlara dahi merhamet edebilmesini. Hele hicret yolunda çektiği çileler, Allah'ım ne olurdu da Mekke'den Medine'ye giderken bir anda ulaşırsanız, günümüz tabiriyle ışılansanız da onca çileleri çekmeselerdi.

Hacca gidenler bilirler. İnsan bu genç haliyle Peygamberimizin saklandığı mağaraya tırmandığında o kadar yoruluyor ki o yorgunluk insana o gün yetiyor. Mağaranın oraya ulaştığınızda "Bittim Yâ Rabbi" diyorsunuz. Demek ki bittim demeden yettim olmuyormuş bu kişi Rahmet Peygamberi bile olsa. Sonra dağın eteklerinde de yardım gelebilirdi; ama öyle olmadı. Rahmet Peygamberi dağın zirvesindeki mağaraya kadar yani gücünün son anına kadar zahmet gösterdi. Sonra öğretmeliydi bize zahmet olmadan rahmet olmayacağını. Her yük gibi bu yük de O'nun mübarek omuzlarındaydı.

Rahmet Peygamberi'nin böyle çilelerini okudukça günümüz seküler toplumun klişe olmuş "Hiçbir zafere çiçekli yollardan gidilmez!" sözü ne kadar da basit geliyor insana.

Peygamberimiz'in hayatındaki zorlukları öğrendikçe bir an kendimi düşündüm; küçük sorunlara kafayı takan yanlarımı. Ve utandım sonra. Bencilliğin ve hayat telaşesinin bizi sımsıkı sardığı günümüzde bizler ne kadar zahmet gösteriyoruz? Aslında kendimize şunu sormamız gerekmiyor mu? Acaba biz ne kadar rahmeti hak ediyoruz?



MÜSLÜMANIN AYAK SESLERİ

Yürümek, mahlûkattan insanı, insanlıktan da mü'minleri ayıran bir özelliktir. Yürümek, mü'min için sadece bir fiil, bir hareket veya bir spor olmamalı. Bir mü'min yürüyüşüyle bile bir şeyler anlatabilmeli. Mesela kendini dağlardan daha ulu ve yerleri yaracak kadar büyük, üstün ve kudretli olmadığını nefesine tatbîk ve tetkîk ederek Allâh-u Teâla'ya karşı ubûdiyetini ve ayete karşı samimiyet ve teslîmiyetini göstermeli. Mesela bir mü'min gayet vakarlı, nefsinin ve şahsiyetinin tembelliğini göstermeyerek ve nazar ber kadem derecesinde yürüyerek Fahr-i Kâinat efendimize ittibâ ve ittikâsını göstermeli. Bir mü'min yürüyüşünden celâliyyetini ve bilhakiki yere sağlam basarak, yürüyüşünde de bir endam göstererek kolay lokma olmadığını ve kolay ezilmeyeceğini; ecdadının, Osmanlı'nın bir torunu olduğunu dile getirmeli.

Mü'min " *Allâh'a kaçın*"¹ ayetini kendine düstûr edinerek bâtıldan hakka, günahattan sevaba, isyandan itâate kaçmalı. Ayrıca mü'min, şeytanın vesvese çılgıklarından imânın "*Haydi kurtuluşa*" denen kurtuluş çağrısına kaçmalı. Mü'minlerin yürüyüşünün diğer insanların yürüyüşünden başka bir farkı daha vardır. Bir mü'min boş yürümez. Mü'minin yürüyüşünde bile bir hedef ve bir amaç olmalıdır. Yedi Güzel Adam'ın ağabeyi Nuri Pakdil "Yürü kardeşim, ayağına bir Kudüs gücü gelsin" sözüyle hedefini Kudüs belirlemiştir, Kudüs'e yürür. Belki de bir müslümanın hedefi Üstad Necip Fazıl'ın "Sağına soluna bakmadan fert fert..." sözüyle Filistin'e, Doğu Türkistan'a yani nerede bir mazlum, nerede bir haksızlık gören mü'min varsa madden ve mânen yürümektir.

Son olarak EY MÜSLÜMAN! Yürü... Hakka yürü, tâlibi olduğunu belli ederek. Haksızlığa yürü; göğüs gererek, reddettiğini belli ederek. Yürü Müslüman, yeter ki yürü! Binlerce kilometrelik mesafeler bir adımla başlar. Yürü! Allâh-u Ekber diyerek, dilini zikirle ıslatarak, nefsini terbiye ederek, namazla, Kurân'la ve sünnetle Allâh'a ve Rasûlü'ne yürü...



vaveylâ ...

*Bir şaşkınlık hasıl olmuşken, zihni bulandıran
çığlık... feryat... bağırma...

*Kimi zaman apaçık ortada
Kimi zaman mübtesim bir yüzün ardında



İLK HEYECAN

İşte aşk uçuyor pencereimin ufkunda
Gecenin karanlığında, görünmeyen dumanda
Sol yanımda değil sol canımda
Gökyüzünden gelen vaveylâda

Karanlıktan gözükmeyen karanlık bir duvar
İçimin içinde bir içtenlik var
Şu hayaller gerçek olsa ne var
Dikişi alınsa da hala izi var

Sadede gelmek gerekse
Adı aşksa veya herneyse
Kanımın son damlasına iliştiyse
Ölmeyi yeğlerim sensiz gülmektense
...



DEKLANŞÖR MİRASÇILARI

Ömer Halisdemir'e;

Bir adam düşünün, kalabalığın içinde yalnız yatıyor. Kalkıyor, köyünden çıkıyor, ilerliyor hiç durmadan. Yalnızlık, yoksulluk, dert, tasa hiçbir şey umrunda değil. Okuyor, çabalıyor okullarda. Sonra! Sonra çok kötü şartlarda bordo bereli oluyor. Niye oluyor? Para için mi? Hah(!) Para dediğin nedir ki? Onun için daha kolay yollar var. Hem bir insan para için asla böyle bir işe kalkışmaz.

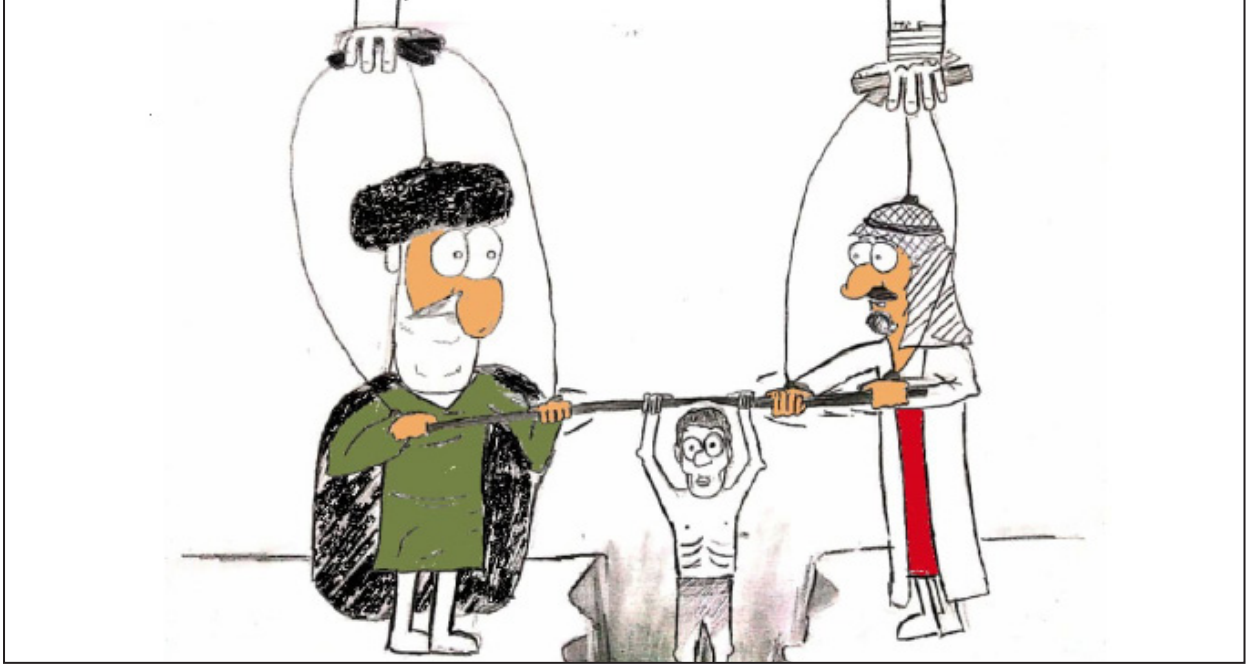
Peki bu adam niye bu eziyetleri çekiyor? Çünkü vatani için, devleti için; bu topraklarda barınacak ihtiyarlar, büyüyecek ve gelişecek gençler, güle oynaya çiçek toplayacak çocuklar için.

Sonra! Sonra ne mi oluyor? Karanlık. Belki, hani olmaz ya biraz pişmanlık. Peki neden mi? Komutandan emri alıp kan kusturup, kan döktüğü için değil; uğruna öldüğü, tereddüt etmediği, devletin ve dinin mirasçıları ne zaman ki geldiler gülsüz gül bahçesine. Daha bir Fatiha okumadan deklanşöre bastılar. İşte o zaman, o deklanşör sesine ve ışığına... İşte o zaman...



Kurt Bakışlı Yiğit

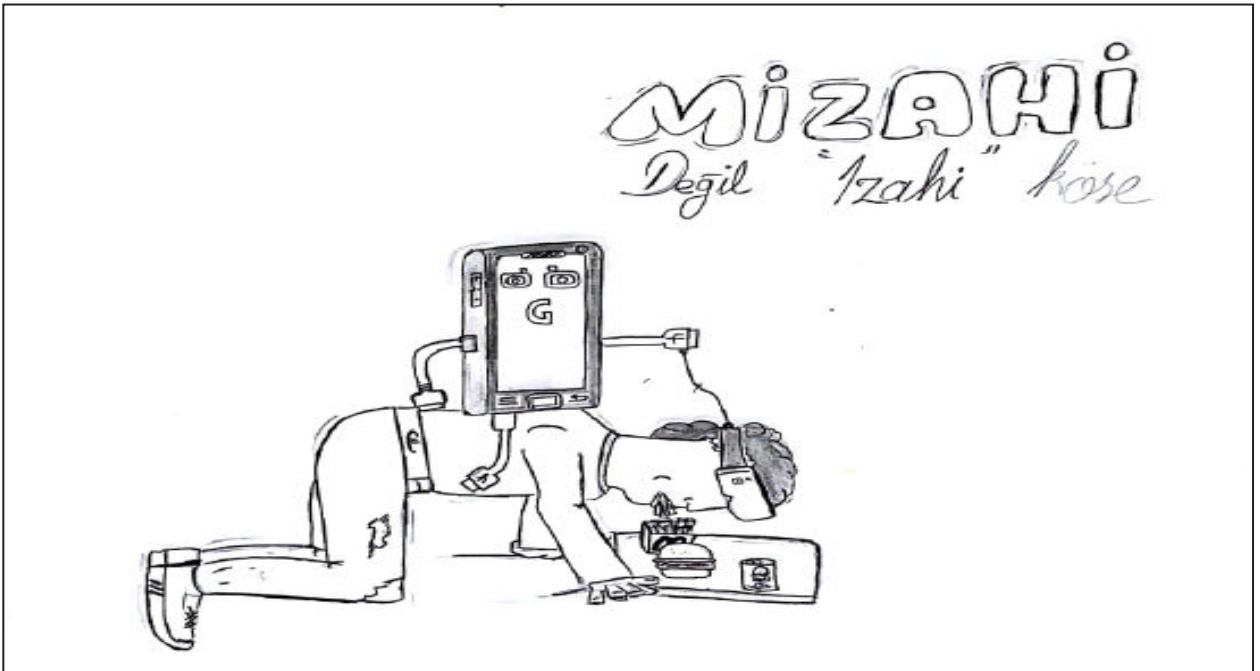
Mizahi değil



İzahi köşe



UN: Birleşmiş Milletler



Çizim: Osman Kemal Tunalı - Yasin Murat Kocabıyık

DÜŞÜNMEYİ DÜŞÜNMEK

Düşünmek, akıl etmek, zihninde canlandırmak, göz önüne getirmek. Düşünme fiili düşüncesiz insanların başkalarının düşünceleri ile söyledikleri “başımıza icat çıkarma, felsefe yapma” gibi görüşleri de yanında getirir.

Düşünmek demek insanı uyutmayan binlerce sesin milyonlarcasını doğurması demektir. İnsan huzursuz olur. Bu da” pek kurcalama, o işleri bırak” gibi tanıdık sesleri de getirir. Işığın karanlığı yok ettiği gibi insanların kendi gölgelerini de yanında getirmesi gerçektir. Yani bazen insan kendi düşüncesinin mâliki değil esiri olur ve düşüncesini bütün efkarın mâliki sayar, haddinden fazla değer verir ve düşünür. Halbuki samimi bir tefekkür böyle değildir, samimi bir tefekkür efkarın boşa değil doluya çalışmasıdır.

Bazı insanlar da başkalarının kendileri hakkında düşündüklerini kendilerinin düşünmeye gerek kalmadığını söylerler ve bu görüşü bile başka insanlardan alırlar. Bazıları da kendini yormak istemeyerek bir fikir üretir. Vicdanın rahatlaması için bu fikri tekrarlar, yerinde sayar. Okumak düşünceye olan kapıyı açar -ki dinimizin ilk emri okumaktır- yani tefekkür şarttır, elzemdir.

Düşünceler karın doyurmaz ama aklı doyurur. Aklı yeni düşünceler için daha aç bir hale getirir. Bu açlık okumaya bizi daha çok yönlendirir. Okuduklarımızla daha çok düşünürüz. Mutluluk bunun meyvesidir. Huzur ise düşüncenin gereğini yapma ile olur. Eğer ki insan huzursuz hissediyorsa düşüncenin gereğini yapmamış bu da vicdanını rahatsız etmiş demektir.

İnsan akla sahip olmadığında mükellef olmaz o yüzden kendine verilmiş bu nimeti kullanması şarttır. İnsan her daim aklına köle olmayarak ve aklının başkalarının akıllarından üstün olduğunu düşünmeyerek sürekli tefekkür etmesi gerekir.



Bir Dervaze Polisiyesi "Ölüm Risalesi I"

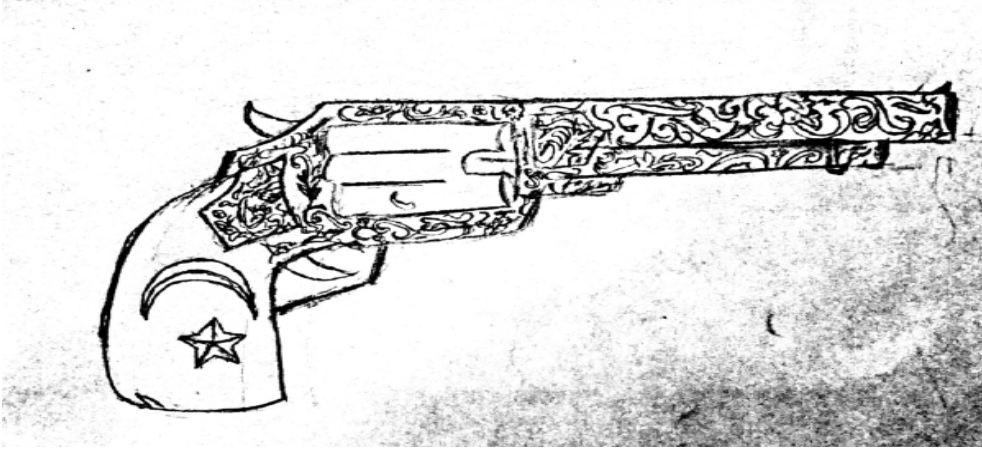
Güneş yavaş yavaş batmaya, hava soğumaya başlamıştı. Daktilosunda bıkmış bir şekilde yazı yazan hafiyeye Nizami bir yandan arkadaşı Mirza'ya bakıyordu. Mirza'nın büyük bir kavuğu bir Avrupalıyı andıran top sakalı vardı. Nizami garip görünen Mirza'yı düşündü. Aralarında tatlı ya da daha çok ekşi bir çekişme vardı. "1890'lardayız çıkar şu kavuğu" dedi. Mirza elini sakalından çekti zorlama bir ciddiyetle:

"Sana mı soracağım Sultan Mahmud?" dedi. Nizami beklediği cevabı alamayınca kendileri hafiyeye olmasına rağmen âmirleri Hasan Cemal'in verdiği karakollar arası yazışma işlerinin takibi tetkiki cevaplanması işine geri döndü.

İngiliz Sefiri sigarasının son nefesini çekti, usulca söndürdü. Birden tâ ciğerinin en diplerinden gelen bir öksürük krizine yakalandı. Elini masanın üzerinde duran İncil'in üzerine koydu ve ölüm adamı yakaladı. Eli İncil'den kaydı. Adam ölü bedenini İngiliz Sefirliği'nin güzel parkelerine bıraktı. Kara haber teşkilata hızla ulaştı. Hasan Cemal derin bir iç muhasebe sonra bu görevin başını ağrıtaacağını düşündü ve bu işi her zaman ters düştüğü 2 hafiyeye verdi.

* * *

Nizami durun! Diye avazı çıktığı kadar bağırdı, tüm kalabalık sesini kesip ona baktı. Nerdeydi diye bir daha bağırdı Nizami meftayı öldüğü şekle koyun dedi. Diğer görevliler fesli, pala bıyıklı ve kavuklu bu 2 adama şaşkınlıkla baktılar. Sefirlikte görevli olan Loyd adındaki koruma Mirza'nın kavuğuna baktı, onun bakışlarını Mirza'nın daha önce de dalga geçtiği kavuğunu bir kez daha hatırlayan Nizami gülererek eşlik etti. Mirza Ali ilk önce çıkaracak olduğu kavuğu bir hışımla kafasına bir daha oturttu. İngiliz Sefiri'ni ilk haline tekrar getirdiler.



Nizami'nin gözüne ilk olarak tozlu İncil takıldı. Nizami Mirza'ya bir bakış attı karşılıklı oyun oynuyor gibiydiler. Mirza bakışı anladı. Loyd ve diğer görevlilere anlatmaya başladı: Sefir dindar biri değilmiş. Ellerine bakılırsa o bir tütün bağımlısı ama nikotin de var ki bu da tütün değil fabrika işi sigara içtiğini gösteriyor, bıyıkları da sararmış beyaz perdeler de neredeyse sarıya dönmüş. Buranın hizmetçisi izinli mi?

Loyd, sert görüntülü bir adamdı ama o bile şaşkınlığını saklayamamıştı. "İncil'e bir bakalım" dedi. Nizami ayracının bulunduğu sayfayı açtı. Vahiy 12 ve 14 bölümleri vardı. "Peki vahiy 13 nerede?" dedi Nizami. Bunları derken öksürük krizine girdi.

Loyd ekledi "Vahiy 13, şeytani ve onun sayısını anlatır." Mirza bunun pis bir iş olduğunu anladı ve yüzünü buruşturdu. Nizami "Dikkat çekmeye çalışıyor." dedi. Binaya hiç bir şekilde giriş çıkış olmadıysa cinayet kimin eliyle işlendi? Sorduğu suallerde anlaşıldı ki cinayet saati kimse Sefir'in yanında değildi. Sefir'e bir kez daha stresle baktılar. Paçasında kül vardı ama küçük parçalı değil, kağıt yanığı gibi. Beyninde şimşekler çaktı. Hemen bağımlı Sefir'in büyük küllüğüne baktı. Tam tahmin ettiği gibi yanık sayfayla karşılaştı. Tabi bu fikrin herkesçe kabul edilmesini beklemiyordu. Onun için sigara sarmaya başladı.

Sefir İncil yaprağının içine tütün sarılı bir biçimde içmiş ve İncil yaprağı zehirli olduğu için ölmüştü. Aslında İncil'i okuyacak ve zehirlenip ölecekti ama Sefir pek dindar biri değildi. O yüzden başka bir el tarafından sigara paketinin içine konmuş.

Loyd bunun bir saçmalık olduğunu Nizami'nin ağzına verip yaktığı sigaranın nefesini çektikten sonra söyledi. Ve ekledi "Bir adam nasıl buna dikkat etmez ki?" Mirza "Senin gibi" dedi. Zira Nizami tütünü gazete kağıdına sarmıştı ve düşünceli bir insanın böylesi işler yapabileceğini öğrenmiş oldu. "Peki ya ben onun ölümünü düşünüyordum o ne düşünüyordu?" diye sordu. Mirza cevapladı "Ölümü."

Teşkilat bir ölüm haberini daha getirdi. Fransız Sefiri öldürülmüştü ve olaylar daha başlamadan biteceğini bu kez söylemiyordu.

...



Telefon Bildirimlerini Bir Gün Kapatırsak...

Akıllı telefonların yaygınlaşması ile birlikte, günlük hayat akışımız çok sayıda uygulamanın sürekli cebimize gönderdiği bildirimlerle kesintiye uğramaya başladı. Her dakika gelen e-postalar, hava durumu uyarıları, sosyal medya mesajları, güncelleme bildirimleri ve daha yüzlercesi ilginizi çekmek için yarış halinde.

Peki, bir günlüğüne de olsa gelen tüm bildirimleri kapatmaya karar verseniz hayatınızda ne değişirdi?

İspanyol telekom operatörü Telefónica'da çalışan Martin Pielot ve Carnegie Mellon Üniversitesi araştırmacılarından Luz Rello'nun yaptığı araştırma, bu kararın düşündüğünüzden çok daha büyük etkileri olabileceğini ortaya koymuş.

Sadece bir günlüğüne cep telefonlarına gelen tüm bildirimleri kapatma koşuluyla araştırmaya katılan 30 kişi başlangıçta hayatın gerisinde kalma ve bazı sosyal gruplardan dışlanma endişesi yaşamalarına rağmen bu deneyimin işlerine daha kolay odaklanmalarını ve verimli olmalarını sağladığını belirtmiş. Dahası, deney bittikten 2 yıl sonra bile katılımcıların yarısının bu alışkanlığı devam ettirdiği gözlemlenmiş.

**USB girişlerine değil, ufuk açan görüşlere bağlan!*



ay molası

.17

insan için önüne çıkan bütün yollar

“ yürünebilir” yollar ise,

o insan artık kaybolmuştur...

İsmet zel

ŞÜKÜR

“Hamd âlemlerin rabbi olan Allah’a mahsustur”. (Fatıha / 2)

Eskilerden menkıbe olarak anlatılır:

Vaktiyle bir adam Allâh’a yalvar yakar dua eder ve ömrünün geri kalanını bir adada, yalnız O’na ibadet ile meşgul olmayı ister.

Allah Teâlâ adamın duasını kabul eder ve onu ömrünün sonuna kadar içinde kalıp ibadet etmesi için ıssız bir adaya gönderir.

Adam, yalnız başına senelerce Allah’a ibadet eder, O’nu sabah akşam zikreder, tesbih eder ve nihayet ömür bitmiş öteki âlemde mizanda (terazide) ameller ölçülecektir.

Allah Teâlâ adam sorar “Seni amellerin ile mi hesaba çekeyim yoksa merhametim ile mi?” Adam düşünür, ne de olsa ömrünü ibadet ve taatle geçirmiştir ve karar verir “Amellerimle Yâ Rabbi” der. Terazinin bir kefesine adamın ömrü boyunca yapmış olduğu ibadeti koyulur, öteki kefeye ise yalnızca “göz nimeti” koyulur.

Göz nimetinin olduğu kefenin açık ara farkla ağır bastığı görülür, adam cehenneme sürülmek üzeredir. Bunu gören adam eyvahlar eder, yalvarır, yakarır, Allâh’ın merhametine sığınır. Nitekim Hak Teâlâ adama merhamet eder ve cennete koyulur.

Bu kıssadan çıkarılacak ders olarak;

Yalnızca bir göz nimeti bile ödenemeyecek vaziyette iken biz nasıl olur da amellerimizle (o yarım yamalak amellerimizle) iflah olacağımızı düşünebiliriz?

Tek umudumuz Allah’ın engin rahmeti ve merhametidir. Nitekim âlemlerin kendisi için yaratıldığı Peygamber Efendimiz (sav) bile kendisinin de Allah’ın rahmeti ile cennete gireceğini söylemiştir.

Şimdi konumuza dönelim. Böyle merhameti olan bir Allah’a hiç şükreliyor muyuz? (Bir göz nimeti için bile...) Yoksa bir ömür boyu ibadetten daha fazlasını mı yaptık?



Aslında en başta dinimiz için şükretmemiz gerekir çünkü Allah bizi hak din üzere yaratmıştır. Hak dinin asırlarca sancaktarlığını yapmış bir memlekete, İslâmi bir beldede bizi halk etmiş. Ya bunun için, hiç şükrettik mi?

Daha da zenginleşmek istiyoruz. Fıtrattandır insan daha fazlasını ister, peki ya bizden fakirini gördüğümüzde şükreliyor muyuz?

Kötü bir hava ile güne başladığımızda oflayıp puflamayabiliriz de ya havalar iyileştiğinde, bir düşünün, hiç şükreliyor muyuz?

Sağlıklı halimizde keşke saçım sarı olsaydı, gözüm mavi olsaydı, boyum uzun olsaydı derken; bir sakatlık veya sağlık sorunları yaşayan, saçı, gözü dert etmeyip sadece yaşama tutunmak için mücadele edenleri gördüğümüzde “Allah şifa versin. Böyle de olabilirdim Allâh’a şükür” diyebiliyor muyuz?

Bir şey canımız çektğinde karnımız tok olsa dahi onu almak ister, almaya çalışırız.

Peki, Afrika’da her yıl 7 milyon insan ölüyor. Her 5 saniyede şuan orada bir çocuk ölüyor. Bunu hiç düşünüyor muyuz? “Şu halimize şükürler olsun” bile demeyecek kadar ruhsuz ve duygusuz bir millet değiliz biz.

Bir insan ya şükreder ya da nankörlük eder. İşte Allah (Bakara Suresi) şöyle buyuruyor :

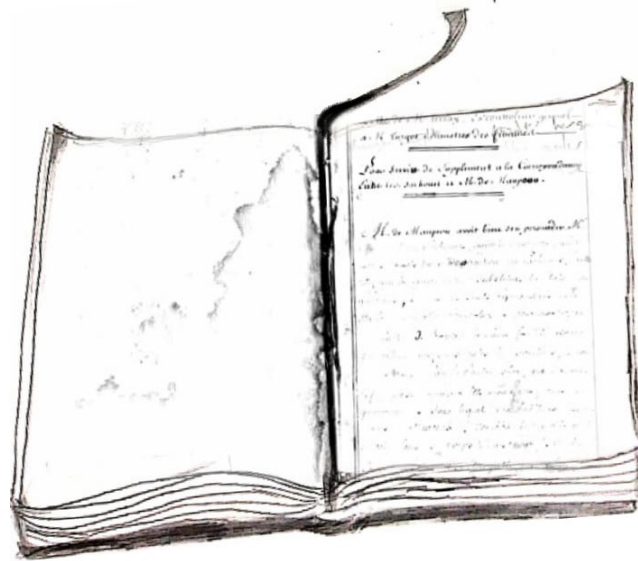
“Öyleyse (yalnızca) beni anın, ben de sizi anayım ve (yalnızca) bana şükredin ve (sakın) nankörlük etmeyin!”

Şimdi dürüst olalım ve kendimize soralım “hiç şükreliyor muyuz?”

CAHİLDİM OKUMUŞ BAKIŞLARA

Cahillik ne zor iş. En çokta okuyup cahil olmak, o zaman zır cahil oluyorsun. “Eğer herkes benim fikrime katılırsa yanılmış olmaktan korkarım.” İnsanların dinine, diline, ırkına saygı duymak lazım. Eğer saygı duymak cahillikse, sonuna kadar cahilim. Eğer boş konuşmak bilgelikse sonuna kadar cahilim. İnsan kaç kitap kaç üniversite bititirse bitirsin. Tek bir kitapla karşılarında dimdik dururum!

Ne üniversitede öğrenirsin bu ilmi ne kitaplarda. Eğer Müslüman olmak cahillikse sonuna kadar cahilim!



Kaybolmak, sürprizlere açılan bir kapıdır ki, sokaklarında kaybolunan bir şehir asla unutulmaz. Mavi bisikleti kapının önünden kaybolan çocuk, her gittiği yerde mavi bisikletini arar. Çünkü kaybetmek, unutmamaktır.

Kaybolmak, umudun bitmesidir. Bitti mi? Hayır !
Asıl kaybolmak, kaybolduğunun farkında olmamaktır...

Kaybolmak, kişinin kendi içinde yaptığı bir yolculukta kendi derinliklerinde boğulmasıdır. Çünkü insan kendi içine yolculuk ederken varılacak hedefe, bildiği yollardan gitmez. Kendini bilmek ile kendini keşfetmek bu yüzden farklı kavramlardır. Bu durum, yolu bilmekle yolda olmanın farklı olması gibidir. İşte kaybolmak, bu yolculukta kendimizi keşfetmeye çalışırken kendi iç dünyamıza yönelebilmektir. Kendi içine bakabilen insanlar da bir uyanış yaşarlar. Kaybolmak aslında bazı gerçeklere uyanmaktır.

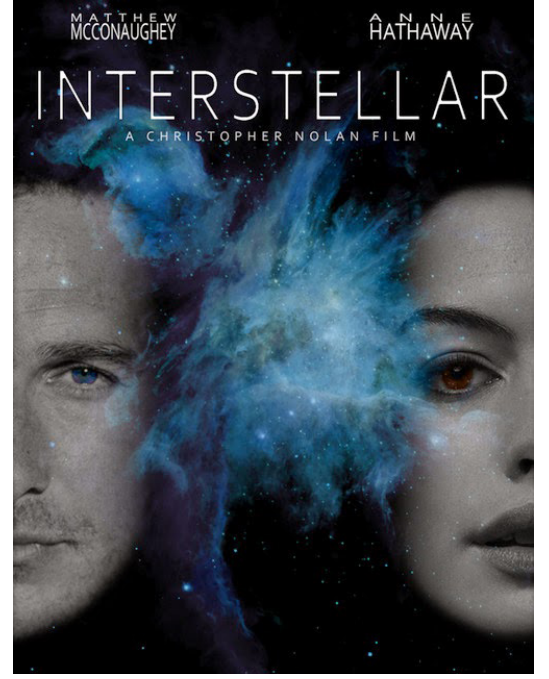
Bizim buralarda kaybolmak diye birşey yoktur. O olsa olsa gaybolmaktır :) Gaybı da ancak Allah bilir. Şaka bir yana kaybolmak diye bir kavram varsa da kaybolmak diye bir şey yoktur. Kayboldu sandığımız şey ya Arz'ın içinde ya da Arş'ın içinde saklı durur aslında, nereye gidebilir ki? Hülasa kaybolanı da gayb olanı da Allah bilir, ben değil.

YILDIZLARARASI

Çeşitli sebeplerle insan popülasyonu büyük oranda kırılıyor ve dünya yaşanılmaz bir hale geliyor. Bunun üzerine NASA'dan bir grup bilim adamı, uzun soluklu bir projeye imza atarak yeni bir yaşanabilir gezegen bulmaya çalışıyorlar. Ancak elde yeterince veri olmadığı için birçok gezegene öncül astronotlar gönderiyorlar. Öncül astronotlardan bir kısmının Dünya'ya gönderdikleri verilerden yola çıkılarak en iyi koşullara sahip olan gezegene gidip yaşanabilecek bir ortam arıyorlar. Bence sizi en çok etkileyecek kısım, filmin en son sahnesindeki birçok gizemin çözüldüğü anda saklı.

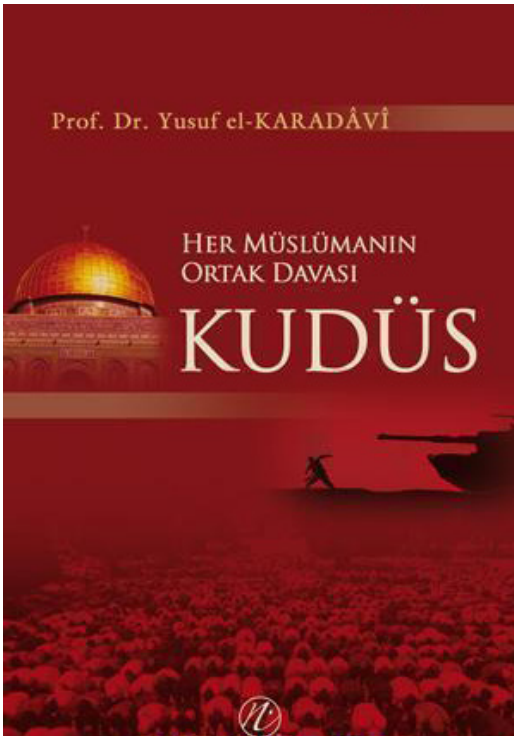
İYİ SEYİRLER

Talha GümüŖsu



Bi'izle

Bi'oku



HER MÜSLÜMANIN ORTAK DAVASI KUDÜS

Bir kitap düşünün...

Size dostunuzu, düşmanınızı, onların özelliklerini, güçlü ve zayıf yönlerini bildirsin. Size uğrunda ölebileceğiniz bir dava, bir hedef ve bir ideal kazandırsın. Şu an müslümanlar olarak neden âcizlik ve zillet içinde oluşumuzun sebebini öğrenmek, nerede eksikimiz, hatamız var bilmek ve kendimize bir çeki düzen vererek kâfirlerin ve zâlimlerin bu bozuk düzenine "DUR!" demek istiyorsak müellifi İslam Alimleri Başkanı; Yusuf el-KARADÂVÎ olan "Kudüs" isimli kitabı okumamız ufkumuzu açacaktır.

İYİ OKUMALAR

Recep Hançer

DERVAZE
Dergi

21

LEZZETTE
1 NUMARA



Çalışma Saatleri:
17.00 • 02.00

ÖZLEM

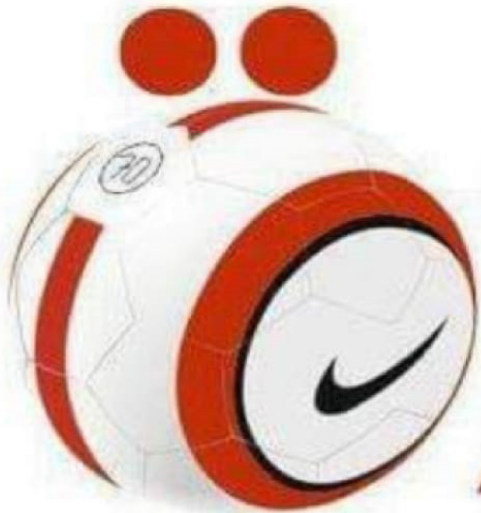
Köfte & Kokoreç

SİPARİŞ HATTI

Nazif KARA

0544 485 69 60

Makro AVM Aile Çay Bahçesi Bitişiği



ÖZEM

KAPALI HALI SAHA

İletişim: 0338 212 5017

dpet

yurtpet



*size hizmet etmek güzel,
gülümsemeniz bize yeter!*



- müşteri memnuniyeti
- güler yüzlü hizmet
- kaliteli ürünler



**özel idare karşısı - (üniversiteye 200 m)
tel: 228 0 333 - karaman**

MILLI VE
MANEVI
DEĞERLER
İÇİN
HAFTADA
3 SAAT

YUNUS EMRE GENÇLİK MERKEZİ

15-18
YAŞ
ARALIĞI



Kur'an-ı
Kerim

Kitap
Kritik

Değerler
Eğitimi

Adab-ı Muâşeret
Karakter Eğitimi
Siyer-i Nebi

DEĞER HALKALARI PROGRAMI BAŞLIYOR!

-Namaz
-Abdest
-Genç
Sahabeler

Ara Tatil
Kampları

Teknoloji
Eğitimi

Arduino
Kodlama
Fotoğrafçılık

Halı Saha
AirSoft
Playstation
Sanal Gerçeklik
Okçuluk
Zeka Oyunları

Sosyal ve
Sportif
Faaliyetler

Konferans

İl Dışı
Geziler

PROGRAM SADECE ERKEKLERE YÖNELİKTİR



BİLİNÇLİK GENÇLİK VE SPOR KULÜBÜ DERNEĞİ

Twitter Facebook Instagram bilgedergenclik 0 537 405 52 92

Fenari Mahallesi 264. Sokak No:1/C KARAMAN Çarşı Polis Merkezi Cıvarı

Yemen

YARDIM BEKLİYOR

Yemen'de insani kriz ölümcül noktada! 21 milyon insan gıda, sağlık ve hijyen ihtiyaçlarını karşılayamıyor. Yemenli kardeşlerimize, destek olmanın tam vakti!

YEMEN YAZ 3072'YE
GÖNDER 5^{te} BAĞIŞLA

iHH
İNSANI YARDIM VAKFI
0212 631 21 21 www.ihh.org.tr

